

Si retiren els "voluntaris"

¿Es vol o no permetre que Itàlia i Alemanya s'apoderin d'Espanya i esclafin la República espanyola? ¿Es vol o no que tots dos Estats feixistes tinguin a les seves mans les línies de comunicacions de França amb el seu imperi?

Aquestes preguntes no ens les fem nosaltres. Es França la que, segons les informacions oficials, posa aquestes interrogacions dramàtiques. França ja està cansada, sembla, de plans encaminats només a desdibuixar el perfil de la qüestió. I pensa si ja ha arribat l'hora de situar el problema espanyol en el seu terreny veritable, que és el de les realitats polítiques i estratègiques.

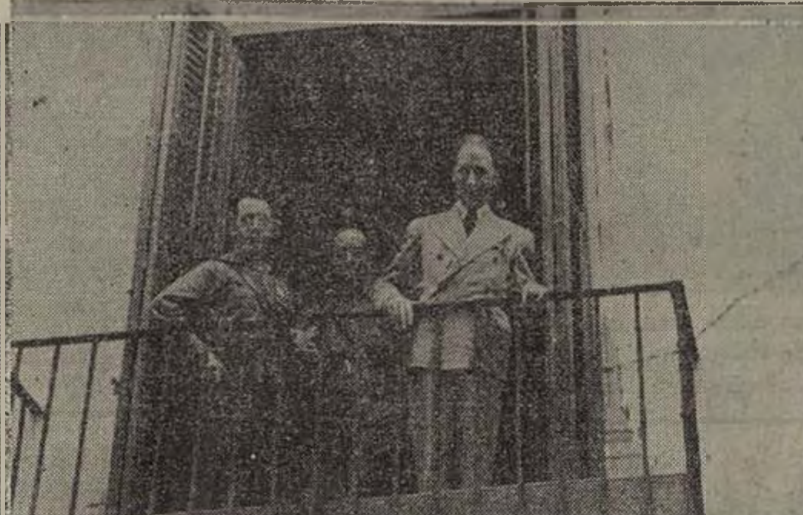
Durant quatre hores el Consell de Govern francès va estar discutint ahir el pla britànic. La decisió definitiva va restar penjada per a la pròxima reunió. Hi ha indicis, però, que permeten creure que la posició francesa serà la de no rebutjar en absolut la fórmula elaborada per Eden. Ara bé; França exigirà que aquesta sigui portada a la pràctica amb una gran sinceritat i per etapes. O sigui, que condicionarà la discussió del reconeixement de bel·ligerència als rebels, a la retirada absoluta dels voluntaris d'Espanya i al restabliment d'un control internacional eficaç.

Aquesta posició sembla que ha estat tinguda molt en compte pel Govern britànic en realitzar la missió que li ha estat encarregada. En efecte, el projecte anglès estableix cronològicament el reconeixement de la bel·ligerència.

¿Que opinen, per llur part, Itàlia i Alemanya del pla britànic? Els dos Estats feixistes, de moment, en veuen només la part favorable, o sigui l'atorgament dels drets de bel·ligerent al seu protegit Franco. Ara que, contra el que pretén França, Hitler i Mussolini volen arribar directament i ràpidament a l'etapa final del pla, sense passar per les etapes anteriors. No volen que la retirada dels voluntaris sigui com a condició prèvia a la concessió del dret de bel·ligerent a Franco. Per aconseguir això, Itàlia i Alemanya estan disposades a tancar-se en reserves, a negociar llargament i qui sap si fins i tot a inventar incidents tipus "Leipzig". El fet és guanyar temps.

"Demà Europa decidirà", va dir ahir, a la tarda, Eden als Comuns. El Comitè de no intervenció, reunit avui a Londres, està discutint el pla britànic. De la fermesa de França en la defensa d'interessos vitals per a ella i de l'energia amb què Anglaterra estigui disposada a subordinar el reconeixement de bel·ligerència als rebels a la retirada dels estrangers combatents, depèn el futur, gairebé la vida, d'aquest sistema de no intervenció, que per ara no ha estat sinó nefast per a la República espanyola.

El PRESIDENT COMPANYS, a Alcanyis

A la tarda d'ahir visità Alcanyis el President de Catalunya, visita que reportarem en la nostra edició anterior. Avui oferim les primeres fotografies arribades a Barcelona de l'estada del senyor Companys a la capital del Baix Aragó (Fotos Puig Farran, exclusives per a ULTIMA HORA)

El plat cuinat per Mr. EDEN només ha agradat als feixistes... perquè podrien guanyar temps i intensificar la «seva» no intervenció

DAVANT LA POLÍTICA CONFUSIONISTA DE LONDRES,

PARIS

ordena a CORBIN:

Londres, 16. — En vigíles de la reunió del Comitè, en la qual ha d'examinar-se el projecte de control de la no intervenció presentat per Anglaterra, els periòdics es dediquen a fer comentaris no del projecte, pel qual no semblen molt entusiasmats, sinó de la sessió de la Cambra d'ahir, en la qual el senyor Attlee llança una violenta diatriba contra el Govern en general i en particular contra el senyor Eden. Aquest matí els periòdics diuen que el senyor Attlee és un home perdid, que la sessió d'ahir és lamentable i es queixen que la fórmula de «concordia» del Govern anglès no obtingui millors resultats.

Per que es refereix a indicacions exteriors, hom pot assegurar que França ha donat ordres de no passar ni a la discussió del projecte en cas que no s'estableixi clarament que la concessió del dret de bel·ligerència

"NEGUEU-VOS EN ABSOLUT A TOT ACORD SUSCEPTIBLE D'INTERPRETACIONS POSTERIORIS QUE SIGNIFIQUIN GUANYAR TEMPS I PERMETRE LA INTERVENCIO EFECTIVA"

ha d'ésser posterior a la retirada efectiva dels voluntaris i a la liquidació de la situació anormal a la Mediterrània.

Poden ésser acceptades aquestes condicions per les potències que, al recer de la no intervenció, practiquen la intervenció efectiva? Les últimes revelacions del «Manchester Guardian» sobre l'ajut que es presta a Franco en material i tècnics, informacions que obraven, d'un temps ençà, a poder dels serveis tècnics del ministeri de la Guerra, han provocat viva reacció a París.

Roma i Berlín estan interessats a donar bon acolliment al pla britànic, com a base de discussió. És evident que qualsevol sistema que imposés una no intervenció real seria mal acollit pels dos països feixistes. Però ara es tracta de guanyar temps, acceptant en principi les suggestions

britàniques, per a després, per mitjà de discussions parcials, treure del projecte tot allò que es considera perjudicial per a Franco.

A més, tant Roma com Berlín voldrien que en la qüestió de la retirada dels voluntaris es votés un text susceptible de interpretacions jurídiques. Voldrien que la concessió de la bel·ligerència fos declarada al mateix temps que el començament de la retirada de voluntaris, amb la qual cosa es podria negociar posteriorment una sèrie d'acords parcials, etc.

Hom pot assegurar que aquesta vegada França no canviaria d'actitud i que han estat cursades ordres a Corbin en el sentit de negar-se absolutament a tot acord susceptible d'interpretacions posteriors, que signifiquin guanyar temps i permetre la intervenció efectiva.

I mentre a Londres es procura donar satisfacció al feixisme...

ELS CANONS ALEMANYS APUNTEN CAP A GIBRALTAR!

Es conserva l'esperança d'evitar «allò irreparable», anuncien de Toquio

per si s'esdevé, s'adverteix a mil oficials de reserva que han d'estar disposats a unir-se a les unitats respectives

DESPRES D'AIXO, JA NINGU NO DUBTARA DEL «PACIFISME» QUE ANIMA AL JAPO

Toquio, 16. — El portaveu del ministeri de Negocis Estrangers anuncia que continuen a Tientsin les negociacions entre representants de les autoritats militars japoneses i japoneses locals. Afegeix que els representants del Japó semblen sincers, però no sembla que puguin conservar el control de les seves tropes.

Afegeix el portaveu que es conserva l'esperança d'evitar «allò irreparable», però que no es podria evitar si continuaven arribant reforços envasats per Nankin, a que això provocaria un agreujament fatal.

Toquio, 16. — Els periòdics afirmen que el ministre de la Guerra ha advertit a mil oficials de reserva que havien d'estar disposats a unir-se a les seves unitats. Per altra part, ha estat escurçada l'estada protocolària dels alumnes de les escoles militars per tal de poder nomenar 470 sots-tiendents a finals d'agost.

Londres, 17. — El corresponent del «Daily Herald» a Gibraltar comunica al seu diari que «actualment Gibraltar està envoltat de fortificacions construïdes en territori espanyol per tècnics alemanys». Assegura que la majoria de canons procedeixen d'Alemanya i que foren desembarcats pel «Deutschland» el dia 22 de febrer i pel «Von Scheer», el dia 20 de març. Remarca que «dues bateries estan instal·lades a mitja milla d'Algeiras, a la badia de Cetares. Una d'aquestes bateries està constituïda per canons de 16 polzades; una altra per canons de 14 polzades. La bateria de canons de 16 polzades està instal·lada prop de la Venta de Pelayo, a la costa, a set milles d'Algeiras».

Immediatament al darrera hi ha instal·lada la bateria de canons del mateix calibre i canons antiaeris. Altres bateries han estat col·locades a Punta Carnero, darrera mateix de Cetares.

Les fortificacions s'estenen entre Punta Carnero i Tarifa. A San Roque, darrera de Gibraltar, hi ha cinc bateries de menys importància.

Bosc Gimpera recorre la cel·lular de Barcelona

El conseller de Justícia ha fet aquest matí la seva visita a la presó Model i ha recorregut tots aquells llocs. També ha rebut una comissió de presos que desitjaven parlar amb ell.

El conseller senyor Bosc Gimpera, els ha escoltat atentament i en allò que ha pogut els ha atès. El conseller s'ha fet càrrec de les obres que allí s'havien realitzat i ha sortit molt complagut de la visita.

Villafranca del Castillo, en flames

L'emocionant combat aeri d'ahir sobre Madrid

Madrid, 16. — «Política», en la seva impressió diària dels fronts, diu:

A un quart de dues de la tarda ha arribat, acompanyat del seu sotsecretari particular, a l'Audiència i ha estat rebut, després de retre-li honors la secció de la Guàrdia civil que està destacada al Palau de Justicia, pel president de l'Audiència, acompanyat de tots els magistrats, jutges, secretari, relators fiscals i altres empleats d'aquell Palau.

Al despatx de la presidència s'ha organitzat una recepció i han desfilat per davant del senyor Bosc Gimpera tots els empleats.

Després el conseller ha recorregut tota la casa i ha sortit molt satisfet de la visita i ha felicitat el president en nom de tots.

«Ja que el comunicat oficial diu que es combat amb intensitat entorn de Villafranca del Castillo, no hauria de semblar indiscretió que es digui que l'esmentat poble és violentament atacat per les forces de la República».

Els combats són allí duríssims. L'enemic fa una resistència acarnissada. Es defensa amb desesperació i posa en la defensa els seus majors esforços per tal d'impedir els progressos de les forces republicanes; però els soldats lleials no desfalleixen davant l'enemic i malgrat que aquest ha concentrat al sector de la Sierra on es combat els seus millors contingents d'hommes i el material més modern de què disposa, els nostres continuen lluitant avançant, però inexorablement. D'hora en hora les nostres posicions es milloren i cada vegada és més

diffícil la situació dels facciosos que es defensen a Villafranca del Castillo.

Ahí a la tarda les nostres bateries, que venen actuant amb una precisió admirable, col·locaren llurs granades sobre el polvorí enemic de l'esmentat poble. Els efectes foren excel·lents per a la nostra causa. Grans quantitats d'explosius depenent-hi els facciosos a jutjar pel creixent nombre d'explosions. Després de produïda la voladura principal, es succeïren les explosions durant prop de mitja hora, indicant indubtablement que han hagut de desaparèixer les reserves de municions que els facciosos depenien tenir en aquest lloc. A última hora de la tarda, la major part del poble estava cremant com a conseqüència de l'explosió.

(SEQUEIX A LA PAG. 3)

Ahir s'inaugura l'Exposició de Primavera

Ahir, a darreres hores de la tarda, tingué lloc la inauguració oficial de l'Exposició de Primavera, que en un any s'ha celebrat al vestíbul de l'edifici de l'Exposició de Primavera.

Assistí a l'acte, que es va veure extraordinàriament concorregut, el conseller de Cultura de l'Ajuntament, senyor Carles Pi i Sunyer; el regidor de Cultura de l'Ajuntament, senyor Colomer, qui portava la representació de l'alcaldia, amb el regidor senyor Pla, el subsecretari de Cultura senyor Fontana i el secretari de la Junta Municipal d'Exposicions, senyor Joan Merit.

També assistiren a la inauguració diversos representants de centres i organismes culturals de la nostra ciutat.

Per mitjà del micròfon de les emissores barcelonines, emplatat expressament a la gran nau que forma l'Exposició, adreçaren uns mots Carles Pi i Sunyer, Víctor Colomer, Gustau Cochet i Enric Casanoves.

El primer a parlar fou el pintor Gustau Cochet, que ho féu en nom de la U. G. T. Cochet parlà breument i enaltí la funció de l'artista que en aquests moments té reservat un lloc d'honor en la lluita que estem sostenint contra el feixisme.

Enric Casanoves, per la U. G. T., digué que malgrat la cruïlla de la lluita el nostre poble pot fer un gest d'espiritualitat amb aquesta Exposició.

rics ací una escultura al·legòrica de la gran gesta del 19 de juliol que figura a l'Exposició de Primavera i davant la qual hom ha fet comentaris elogiosos (Segarra)

ció que demostrarà al món que Catalunya és un poble que combat amb les armes i amb l'esperit.

Després dels mots de l'escultor Enric Casanoves, s'alcà a parlar el conseller regidor de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona, Víctor Colomer, el qual, en un interessant parlament, va exposar els projectes de l'Ajuntament per tal d'esperonar la producció artística catalana i fer possible l'activitat dels pintors i escultors.

En síntesi va dir que havia estat votat un crèdit de tres-cents mil pessetes i que serien concedits als artistes pintors i escultors uns avançaments de tres mil pessetes triant a compte de llur producció.

Carles Pi i Sunyer, en un vibrant discurs, va adherir-se, en nom de la Generalitat, a l'obra de protecció i d'estímul que l'Ajuntament es proposa realitzar, i va remarcar la importància que per a Catalunya tenia el fet que cap dels seus artistes no hagués desertat. En paraules emocionades recordà que la força d'un poble no estava solament en les armes, sinó en l'esperit, i afirmà que veia en aquesta exposició una manifestació més de l'esperit de Catalunya que sortirà triomfant de les proves.

Propiament parlant d'aquest conjunt artístic que, si bé no conté les obres d'altres anys en quantitat i en qualitat, té un evident interès.

19 de Juliol!

Diumenge vinent, primer aniversari de l'abecament dels militars traidors, es celebrarà a Barcelona una grandiosa manifestació de totes les forces antifeixistes per a commemorar la data gloriosa del 19 de juliol.

Aquesta manifestació ha de constituir per damunt de tot un acte d'adhesió al Govern i l'expressió de la voluntat de tot el poble antifeixista de treballar amb tenacitat, amb austeritat i amb disciplina per a l'únic objectiu que tenen plantejat avui les masses populars: guanyar la guerra.

Tot hom ha d'acudir a la manifestació del diumenge per a demostrar, amb l'adhesió absoluta al Govern de la Generalitat, el seu afany de supeditar-ho tot a la causa de la guerra. Anem a entrar al segon any de la lluita a mort que tenim entaulada contra el feixisme. La commemoració d'aquest aniversari ha de constituir l'expressió de la voluntat catalana d'ésser endegada i dirigida pel seu Govern de cara a la victòria.

Els consellers de Barcelona assistiran a la manifestació de diumenge

En la reunió d'ahir del Comitè Municipal Permanent es prengueren, entre altres, els següents acords: «Invitar tots els consellers de Barcelona a assistir a la gran manifestació antifeixista que ha de tenir lloc diumenge vinent, en celebració de l'aniversari del 19 de juliol del 1936. L'Ajuntament de Barcelona es farà càrrec d'un grup al·legòric, degut al císell de l'escultor Miret, grup que ha d'ésser col·locat a les Dressedes, com a record perpetu dels herois caiguts el 19 de juliol. S'ha acordat la seva inauguració, amb caràcter oficial, com a acte final de l'esmentada manifestació.

Encarregar a una Ponència formada pels consellers-regidors de Previsió, Sanitat i Estadística la redacció de les normes que calguin per tal d'organitzar la venda d'articles alimentaris als malalts i altres persones que precisin d'un tractament facultatiu especial.

Nomenar una Ponència, integrada per representants de les Conselleries de Finances, Cultura, Sanitat i Obres Públiques, per tal que, mitjan-

Sis feixistes de lingüls a Girona

Girona, 16. (Del nostre corresponent) — El delegat d'Ordre Públic de les comarques gironines, Amadeu Oliva, ha rebut aquest matí confidencials que al poble de l'Alt Empordà hi havia amagats una plana de feixistes dedicats, segons sembla, a certes activitats contra la causa del poble.

L'esmentat comissari ha disposat que la policia de Girona es trasllés a l'esmentada localitat, una vegada allà, la força pública ha efectuat diversos escorcolls domiciliars, que el poble en un principi han rebut infructuosos, després han donat com a resultat el descobriment de diversos efectes amagats.

Immediatament s'ha procedit a la detenció dels sis feixistes, entre els quals hi ha Carles Cadena, conegut industrial serraller de Girona, i l'ex-canonge d'aquella ciutat, Andreu Compte Busquets. La Senyora s'ha efectuat al «Mas Casany», d'aquell terme, on també se celebraven missses.

En un terreny pròxim s'ha trobat enterrat el cadàver de Ramon Cadena, germà del primer detingut. També, com ja hem dit, són destacats elements feixistes, els quals han ingressat immediatament a la presó de la capital. Hom dona extraordinària importància a aquest fet, puix que es creu que l'organització feixista té diverses ramificacions.

La Comissió Executiva de la U. G. T. s'ocupa de la situació del P. S. U. de C.

València, 16. — S'ha reunit la Comissió Executiva de la U. G. T. de Catalunya, amb 2.518 vots.

S'ha acordat concedir l'ingrés a 34 seccions amb 2.518 vots. A la nota facilitada, hi ha els paràgrafs següents: «Després de donar compte dels assumptes d'excés i excesses s'ha estudiat la comunicació transmesa per l'Executiva a la del Partit Socialista perquè aquest informi sobre la situació en què es troba dintre del Partit, el Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Es respon pel Partit Socialista Obrers Espanyol, amb una carta que diu així: «En produir-se la subvenció militar, socialista i comunista, caldria, es fusionaren en el Partit Socialista Unificat de Catalunya i ingressar a la Tercera Internacional. D'ençà d'aquell moment deixà de pertànyer al Partit Socialista Espanyol.

El secretari regional de Catalunya esmenta que l'Executiva no s'ha guiat a cap dels seus membres a designar la representació que ha acudit a París en nom dels sindicats a les festes del 14 de Juliol, s'ha comunicat que l'Executiva s'ha limitat a complir estrictament els deures de la invitació feta pels sindicats de França als camarades Díaz, Alor i Tonas.

Informa l'Executiva de les gestions que s'han realitzat en la reunió de partits polítics i organitzacions sindicals convocada per la C. N. T. Són aprovades les gestions.

La Comissió Executiva examina els problemes de caràcter social, econòmic i polític que la guerra ha plantejat a la classe treballadora, i estimant que la seva solució és de competència d'un Congrés, acordà sotmetre a les deliberacions del Comitè Nacional de la U. G. T. una Memòria detallada que recull aquests problemes i la proposta de debat en un Congrés per tal que aquest assenyali els directius a les quals ha d'ajudar la seva conducció el proletariat espanyol, i a la nostra central sindical.

Una salutació del Front Popular als lluitadors antifeixistes

Madrid, 16. — S'ha reunit el Front Popular de la província de Madrid i ha transès a la premsa la nota següent: «Els representants dels partits Socialista, Unió Republicana, Comunista i Izquierda Republicana, units per a examinar la situació política de la província, han coincidit en la conveniència d'adreçar una emocionant salutació a totes les forces de l'heroic Exèrcit Popular que aquestes dies reconquistes els pobles de la província enfrontant per les forces de la traïció, i a tots els sectors antifeixistes, i molt singularment als abnegats camperols, obrers i petits propietaris que, conscients de la seva missió de producció, realitzen en aquestes hores dramàtiques una labor fecunda en la vida de la nostra pàtria.

Visca la República democràtica! Visca el seu Govern legítim! Visca el glorios Exèrcit Popular! Visca el Front Popular!

«En serveis oficials no onejarà altra bandera que la republicana», diu el Director G. de Seguretat

Madrid, 16. — El tinent coronel senyor Ortega, ha fet uns declaracions a un periodista madrileny, en les quals ha dit: «Ja diu el tinent coronel Ortega, el personal a les meves ordres, ja que posat al compliment del meu deure, lleialtat, intel·ligència, zel i patriotisme republicà.

Per tement-se — ha dit el periodista — que algunes coses s'hagin hagut de fer d'una manera violenta.

«Doncs, no, senyor, i això és una situació de les meves més grans satisfaccions. Perquè s'ha fet el desallotjament d'organismes polítics i sindicals i fins de polítics senyors i no ha calgut fer-se cap ús de la força, ni fer-se adreçar cap coacció.

Els òrgans d'aquesta Direcció, han actuat amb disciplina.

«Us confesso que no sé com hem aconseguit dominar la guerra, guanyar-la — com ja és guanyada — amb tanta desunió i tant partitisme de dretes i esquerres. Però aquesta és una unitat i aquesta diferència no ha estat un moment compartida ni s'ha produït ni a les trinxeres d'avantguarda ni de retaguarda.

Mentre jo sigui el, en aquest 100, no consentiré que se'ns cedeixi cap servei oficial o servei públic a una bandera que la república no ha de tenir, i que els republicans no han de deixar de defensar.

«Ha acabat dient que també es pot intervenir en els punts de vista de la política, i que hi ha qui no vol això, ha cridat els representants dels Sindicats.

Un decret del Ministeri de Defensa Nacional reorganitzant l'exèrcit

La regió autònoma de Catalunya constituirà una sola demarcació militar

SERAN CREATS BATALLONS DE RERAGUARDA CONSTITUÏTS PER HOMES DE MES DE TRENTA ANYS

València, 16. — La «Gaceta» publica, entre altres, les següents disposicions: «Defensa Nacional. — Decreto disolvendo la antigua Inspección del Ejército, las divisiones orgánicas, Primera, Tercera y Cuarta, la división de Caballería, la división territorial de Albacete, las antiguas brigadas primera, quinta, sexta, séptima y octava de Infantería, primera de Montaña y Primera, Tercera y Cuarta de Artillería, Primera y Segunda de Caballería, Batallón Ciclista, las Comisiones de Movilización de Industrias y la Agrupación de Ingenieros de la Primera División.

Los Jefes de las unidades y fuerzas remitirán con toda urgencia a la Subsecretaría del Ejército de Tierra relación del personal sobrante que debe quedar dentro de la división. Las unidades y organismos que subsistan de la antigua organización, podrán ser disueltos cuando lo juzgue oportuno el ministro de Defensa Nacional.

La demarcación territorial será la provincial, quedando las partes de las provincias cuya capital se halle en poder del enemigo, afectas a las demarcaciones que se indican, excepto las de Cataluña, Aragón y Toledo.

En Cataluña, la Región Autónoma constituirá una sola demarcación. En Aragón, el territorio leal se dividirá en dos demarcaciones: una al Norte y otra al Sur del Ebro, con las cabeceras en Barbastro y Caspe respectivamente.

En Toledo, habrá una demarcación con la cabecera en Orgaz.

La autoridad militar en las demarcaciones estará ejercida por un comandante militar que además de las funciones que le corresponden sobre las tropas que residan en su demarcación, tendrá las de Reclutamiento e Instrucción de los contingentes que sean llamados a filas.

Existirán, además, comandancias Militares de caràcter local en Alcala de Henares, Alcazar de San Juan, Almansa, Cuevas de Almanzora, Lorca, Ocaña, Manzanares, Puerto Real, Tarazona y otras.

Se crean los centros de reclutamiento, movilización e instrucción, constituidos a base de las actuales Casas de Recluta, centros de movilización y organismos de las disueltas comandancias de Milicias.

Se crean los batallones de retaguardia, cuya misión será la Policía y disciplina en la misma en el aspecto militar y la Instrucción de los contingentes que se recluten o se movilicen.

Se creará un batallón de retaguardia en cada comarca cuya capital no exceda de 100.000 habitantes y dos batallones cuando la capital rebasa esa cifra de población.

En Cataluña se crearán el número de batallones que estime necesario el ministro de Defensa Nacional.

Estos batallones de retaguardia se formarán con personal de edad superior a treinta años que hayan sido combatientes durante más de tres

meses y deseen continuar prestando el servicio militar y con personal no apto físicamente para servicios de primera línea. Se organizarán a base de la plantilla de batallón de infantería, tipo normal, y estarán además afectos a los servicios especiales que en la localidad tuviera en funciones la extinguida comandancia de Milicias.

JUSTICIA. — Decreto suprimint durant el present any judicial les vacances dels magistrats d'Audiència i del Tribunal Suprem. Per tant, tots els Tribunals de Justicia continuaran actuant sense interrupció.

Annunciant una convocatòria per a cobrir dues-centes places de funcionaris dels cos de vigilants de Camps de Treball.

NO ES CONCEDIRAN CRÉDITOS DE CAP MENA ALS QUE NO ESTIGUIN AL CORRENT DE LES SEVES OBLIGACIONS FISCALES

València, 16. — El decret pel qual determina les persones obligades al pagament de Contribucions i Impostos, diu així al seu article primer: «Tota indústria, comerç o explotació i en general tota empresa o negoci portat de manera individual o col·lectiva, respondrà del pagament de les contribucions i impostos que els afectin i estigui legalment establerts, sigui qui sigui l'amo, representant, director o gestor llurs».

En un altre apartat, disposa que no es concediran crèdits per la Banca i per l'Estat, ni beneficis per a la provisió de llavors, adobs, bestiar, maquinària, combustibles, lubricants, ni qualsevol altra matèria, ni s'admetran instàncies a bancs ni oficines públiques a cap persona individual o col·lectiva que no justifiqui trobar-se al corrent del pagament de totes les contribucions i impostos que afectin als béns, indústries o empreses, dels quals siguin amos, posseïdors, usufructuaris o usuaris.

Han començat les tasques del V Congrés de la Federació de Cooperatives de Catalunya

A darreres hores d'aquesta tarda s'ha efectuat la sessió inaugural de les tasques del Cinquè Congrés ordinari de la Federació de Cooperatives de Catalunya, organisme representatiu de les Cooperatives de Consum, Sanitàries, de Cases Barrials, Elèctriques, Escolars i de Crèdit existents a Catalunya i que compta amb més de 100.000 afiliats.

El Congrés té lloc al local de la Unió de Cooperatives de Barcelona (Urgell, 176) i hi assisteixen un gran nombre de delegats i representants.

tes Elèctriques, Escolars i de Crèdit existents a Catalunya i que compta amb més de 100.000 afiliats.

El Congrés té lloc al local de la Unió de Cooperatives de Barcelona (Urgell, 176) i hi assisteixen un gran nombre de delegats i representants.

Els familiars dels morts en campanya percebran, com a mínim, una pensió de tres-centes pessetes mensuals

València, 16. — Entre els decrets signats pel President de la República, figuren els següents: DEFENSA NACIONAL. — Establir per a les famílies dels que morin en la present campanya i siguin pertanyents a l'Armada, el dret a una pensió de 300 pessetes mensuals si l'haber actiu de la víctima fos inferior a tal quantitat.

Disposant que el general de Divisió Carlos Masquelet, passi a la primera reserva per haver complert l'edat reglamentària.

Autoritzant el ministre de Defensa Nacional per a disposar el pas a la situació de reserva de tot general, cap, oficial o auxiliar que estigui sense destinació activa.

COMUNICACIONS, TRANSPORTS I OBRES PÚBLIQUES. — Disposant que quedin requisats i afectes al servei públic nacional, com a valxells de l'Estat, tots els valxells marcats de la matrícula de Guipúscoa.

Normes als Ajuntaments per a l'establiment d'impostos

València, 16. — El decret sobre règim tributari en matèria d'impostos municipals, diu així: «Artículo primero. Se autoriza a los Ayuntamientos para que, a partir de la vigencia de este decreto, puedan utilizar cuantos recursos establece el Libro II del Estatuto Municipal y cualquier otros arbitrios, tasas e impuestos, que no estando previstos en el citado Estatuto sean posibles en los respectivos términos municipales, con libertad para elegir materias de imposición y determinar la base contributiva y el tipo de gravamen, que no tendrá otras limitaciones que las que expresan en el artículo segundo del presente decreto.

En el ejercicio de la facultad impositiva que le otorga este artículo los Ayuntamientos no estarán obligados a observar determinado orden de prelación.

Art. segundo. Los nuevos arbitrios e impuestos que los Ayuntamientos establezcan, se acomodarán a las siguientes normas:

a) No podrán recaer sobre materias gravadas con impuestos del Estado.

b) Serán generales y equitativos en el sentido de extenderse a todas las personas afectadas según la materia objeto de imposición y en proporción a sus posibilidades económicas. En ningún caso la cuantía del gravamen será tal que paralice una demarcación o imposibilite las actividades, explotación o empresa a que afecte, ni puede representar por el gravamen impuesto o por el sistema adoptado, el establecimiento de aduanas interiores.

c) Que se utilicen solamente en la medida que prudentemente se calcule para cubrir los gastos de los demás recursos presupuestados, o cubrir nuevas obligaciones asumidas legalmente por los Ayuntamientos a consecuencia de la guerra.»

Les necessitats de la guerra exigeixen l'eixamplament de les carreteres catalanes

El conseller Vidella ha signat una ordre encaminada als estudis preparatoris de les obres d'ampliació a realitzar a les carreteres de Catalunya, en vista a una major eficiència per al transport de guerra.

CASAL DEL METGE (Via Durruti, número 31)

El «Club Cubano Julio Antonio Mella», amb la col·laboració del Comissariat de Propaganda de la Generalitat de Catalunya, ha organitzat un gran acte d'homenatge als intel·lectuals cubans.

JOAN MARINELLO NICOLAU GUILLEN ENRIQUE BARRERO VICENC SAENZ

per al proper diumenge, dia 18, a les onze del matí. Per solidaritat als intel·lectuals antifeixistes d'arreu del món, no hi manqueu.

Entrada lliure!!!

ANTIFEXISTES. REVOLUCIONARIS: Llegiu l'interessant número de CRITICON

que es publicarà demà dissabte, dia 17, al el temps de la censura ho permeten. Selecció de cròniques, reportatges i il·lustracions a dues tintes.

Logiu CRITICON Propagueu CRITICON

DEMANEU-LO A TOTS ELS QUIOSCOS. — ES PUBLICA ELS DISSABTES

20 cèntims

NO PASSARAN!

La novella d'Upton Sinclair que ha causat sensació a tot el món i que ha merescut la prohibició als països feixistes, ha estat traduïda al català.

NO PASSARAN!

és una entusiasta descripció de la guerra espanyola.

NO PASSARAN!

es posarà a la venda el dia 19 de juliol, aniversari de la nostra lluita per la llibertat.

Edició del COMISSARIAT DE PROPAGANDA

E.R.C.

CASAL D'ESQUERRA «ESTAT CATALÀ», DE GRACIA Plaça de Joan Fuster, 9 i 10 (abans Nord), Secció Femenína

DIADA D'AJUT CATALÀ Diumenge, 18 de juliol de 1937

Gran Festival de Dansa Catalana. Començarà a dos quarts d'onze. Hi prendran part la Secció de Cançons i Danses «Vol d'ocells», la cobla de la «30» Divisió i l'Esbart de Dansaires Barcinonès.

Tarda, a les cinc Representació del drama escènic, en tres actes, d'Ignasi Aguilera, «La Mare Eterna» Presentació de les «Sagetes Roges d'Esquerra Republicana de Catalunya»

ATENEA REPUBLICANA DE GRACIA Aquest Ateneu fa avinent a tots els sectors de la ciutat les seccions de Cultura, Social i Joventut. La secció de Cultura, després de l'interrompuda actuació dels «Vallets», ha tornat a posar la Biblioteca en condicions. La secció de Joventut ja té en marxa el Gimnàs.

CRIDA ALS JOVENES MUNICIPALS El Comité Executiu d'E. R. C. convoca tots els empleats municipals socis o simpatitzants del Partit a una reunió que tindrà lloc avui divendres, a les set de la tarda, al Casal Català d'Esquerra, de l'Eixample, carrer de Coris Catalanes.

SARDANES Demà dissabte, a les deu de la vetlla, tindrà lloc una gran audició de sardanes, a profit d'Ajut Català, organitzada pel Casal d'Esquerra Republicana de Catalunya del Districte II, carrer de Francesc Llaure, 169 (davant del carrer Tamarit). El programa anirà a càrrec de la renombrada Cobla Popular.

FESTIVALS A PROFIT D'AJUT CATALÀ Al Casal Gracienc d'Esquerra «Lluís Companys» (Saló García Hernández, 168) ha organitzat, per als dies 17 i 18 del corrent, amb motiu

El Partit Comunista francès, contra el projecte britànic

París, 16. — L'Oficina Política del Partit Comunista francès s'ha reunit aquest matí, sota la presidència de Cachin i ha procedit a examinar la situació exterior.

Tots els reunits s'han pronunciat enèrgicament contra el projecte del Govern anglès, encaminat a reconèixer el dret de bel·ligerència a l'ex-general faccós Franco.

Després d'haver constatat que el Congrés Socialista de Marsella ha demanat als ministres socialistes que fessin pressió al si del Govern per tal que no es reconeguessin els drets de bel·ligerència a les forces rebels, l'Oficina Política ha constatat la seva sorpresa en veure que el Govern francès ha acceptat de fet el reconeixement dels drets de bel·ligerència als insurgents.

L'Oficina Política ha decidit demanar al Partit Socialista que es procedeixi immediatament a la convocatòria d'una reunió del Comitè d'Enllaç del Partit Comunista i del Partit Socialista per tal d'examinar a fons aquesta qüestió.

El servei regular aeri transatlàntic comercial

Foyens, 16. — El «Caledonia» aterrarà a les 10 hores de la tarda, després de dotze hores. L'avió ha recorregut la distància a una velocitat mitjana de 287 quilòmetres per hora.

VINT GRANS CENTRALS D'ENERGIA ELECTRICA A LA URSS.

Moscou, 16. — Més de vint centrals hidroelèctriques es construïxen a la U. R. S. S.

Dues d'aquestes centrals es construïxen prop del Volga i les altres divuit resten a diversos indrets de la Unió Soviètica.

Aquestes darreres tindran una capacitat de 8.000 milions de quilovats per any.

La majoria d'aquestes centrals s'acabaràn l'any vinent.

ROOSEVELT DONA PRESSA

Washington, 16. — En una carta dirigida al senador Barkley, que fa funcions de cap de majoria des de la mort del senador Robinson, el President Roosevelt insisteix per tal que el Congrés voti sense tardança el pla de reforma del Tribunal Suprem.

PER A AQUELLS QUE NO TINGUIN MEMORIA

Madrid, 16. — El Sindicat de la Construcció de Madrid s'ha adreçat als seus afiliats en els termes següents: «Havent-se assenyalat el dia primer d'agost com a data indicada per l'ingrés a Caixa pels minyons de la llei del 1937, aquest Sindicat recorda a tots els seus afiliats compromesos a la disposició, l'obligació que

PROU CAMPANYA DE DESPRESTIGI

A hores d'ara, per una campanya contra Catalunya quan Catalunya té més de 50.000 homes al front de Madrid, quan Catalunya té 283 fàbriques de material de guerra; quan Catalunya té un front de 400 quilòmetres a defensar; quan Catalunya té 200.000 refugiats oficials i més de 100.000 que no ho són; quan Catalunya ha hagut de pagar la més absurda de les utopies socials que ha costat milions i milions; quan Catalunya ha contribuït amb el seu entusiasme i la seva generositat a la lluita antifeixista; quan Catalunya el 19 de juliol ha estat la vanguardia de la República; i què es pretén amb aquesta campanya de desprestigi? Què es vol de Catalunya? Per què tant paternalisme i tanta crítica sense solta?

(De «La Humanitat» d'avui)

FEIG

Fela un parell d'anys que Ferran VII s'havia vist obligat a restaurar el règim constitucional. Riego, amb la seva sublevació salvadora, havia fet abatre la testa coronada i grollera.

El mateix subleuat de Cabezas de San Juan, presidia les Corts. La situació del país era lamentable. L'oposició parlamentària retardava la tasca dels diputats i minava la confiança del poble en els espases de la pàtria. El rei conspirava contra els seus ministres, imposats per les Corts. L'alta clerecia, els terratinents i la noblesa es mantenien en la més irreducible rebellia latent.

Presidia el Govern un poeta i home de teatre, Martínez de la Rosa, que ha passat a la història no pas per les seves actuacions d'estadista, sinó per les seves obres de dramaturg. Les febleses del Ministeri eren cada dia objecte de nous atacs. Per una banda, era el blanc de les crítiques dels conservadors, que el consideraven massa feble respecte als extremistes. Per altra banda, els liberals no l'ajudaven perquè era massa condescendent amb els elements reaccionaris.

Els generals de la «camarilla» del rei conservaven els seus comandaments. L'exèrcit de Cadix, suprema força, reaccionari i només esperava una ocasió per a acabar amb el parlamentarisme. Els artífexs s'havien sublevat a València; els carrabassers, a Castro del Rio; la Guàrdia Reial havia atacat a l'armada blanca els ciutadans que victoriejaven els diputats liberals a l'entrada del Congrés.

Les comarques que més tard havien de donar homes i camps a la carlinada, ja s'agitaven. Mossèn Coll i Fra Antoni Marañón del Trapense s'havien aixecat a Catalunya i pres la plaça de la Seu d'Urgell, els defensors de la qual havien estat apunyalats personalment pels dos mossens. A Múrcia, un criat de nobles, Jaime el Barbudo havia aixecat, també, partides armades que recorrien els pobles i trencaven les plaques de la Constitució fixades a les places majors.

Als carrers sonat hi havia batuts entre els qui victoriejaven la Constitució i els qui s'escribassaven amb visques al rey netos. Aquest, per a tornar a esdevenir-ho, comptava sobretot amb una força de zoc aguerreda i perillosa: la Guàrdia Reial formada pels fills dels aristòcrates, molt ben armats i plens de fàtzenleria. Les seves provocacions eren constants. I, com a contrast, els diputats que davant les compliances del Govern demanaven la seva dissolució, eren acusats de voler provocar una jornada sagrant.

Però el poble comptava també amb el seu element de zoc: la Milícia Nacional, creada per acord de la Constitució de Cadix, suprimida pel rei absolut i restaurada pels diputats. Estudiants, menestrals, artesans, petits propietaris i poetes formaven els seus contingents de voluntaris. Ells mateixos elegien els seus oficials i organitzaven les guàrdies, mirant de no perjudicar-se la

feina de cada dia al taller, a les escoles, a les redaccions o a les botigues.

«Con el deseo de armar al país contra el absolutismo, restableciendo las gloriosas Milicias Nacionales», deia el començament del decret que les Corts obligaven a signar al mateix rei que aspirava a ésser novament el monarca absolut.

Moltes vegades milicians i guàrdies reials havien tocat pels carrers i s'havien esbatutats amb entusiasme. La situació s'anava fent fíatant. Un bàndol es preparava per a la sublevació i, l'altre, per a fer respectar la Constitució i les llibertats del poble.

La gent sentia que s'apropaven jornades sagrants, que les coses no podien durar en aquella situació d'intermitent angorosa.

I la jornada sagrant arribà...

Era a mitjans de juliol del 1822. El rei ve de llegir el discurs de la Corona, davant les Corts, que aquell dia clouen un període de discussió. Ha estat servil, adulador envers els diputats. I aquests no saben pas si el rei somriure és un nou acte de lleponeria o si amaga projectes criminals.

En passar pel carrer la comitiva reial, el poble que no es deixa enganar de les aparences, li canta a Ferran VII la cançó que més el posa furios: el «Trágala»:

«Trágala! Trágala!
tú, servilón;
tú, que no quieres
la Constitución...

Un grup de guàrdies i d'aristòcrates contesta amb visques al rey netos. Cops, garrotades, crits, planyolades... La multitud, empaitant els provocadors, arriba fins a les reixes del Palau Reial. Un cop el monarca fa els seus guàrdies, surten els seus guàrdies.

Muntats a cavall, amb el sabre desembellat, es llancen contra la gentada. Hi ha alguns trets. Total: un mort i set ferits.

Un dels tinentes de la Guàrdia intenta dominar els seus homes. Un dels li dispara tres trets i el deixa estès.

Les guàrdies reials es retiren als ajorts de Madrid. Es neguen a obeir les ordres del ministre de la Guerra, que els escriu dient-los que es reintegrin a llurs casernes i hi restin. Estan ja en franca rebellia contra la Constitució.

La Milícia Nacional, en saber la concentració dels guàrdies a El Pardo i a la Puerta de Hierro, es reuneixen. Els batallons, en poques hores, estan tots formats. I se n'han organitzat encara de nous, els «batallons sagrants», dirigits per estudiants i periodistes. Riego, que es troba en el seu ambient, canvia la casaca de President de les Corts per l'uniforme de general i arenga els milicians.

Durant trenta-tres hores ambdues forces resten a l'expectativa. Cap d'elles no vol prendre la iniciativa dels combats que regaran de sang les llambordes dels carrers de la ciutat i corts.

Però, finalment, els guàrdies reials ataquen. Durant deu hores la lluita és mestressa dels carrers de Madrid. L'espectacle de les bales i el tro

de canons es senten a tots els racons de la ciutat.

Vençuda la primera resistència que els paisans mal armats els oposen espontàniament, els guàrdies avancen. Arriben fins a la Plaça Major. Allí prenen un canó a les milícies. Però ja no passen. Quatre hores seguides, a les entrades de la plaça, milicians i guàrdies combaten cos a cos, a l'arma blanca. El silenci regna, només trencat pels udoles de dolor i els crits de ràbia.

Finalment els guàrdies fugen, esparpats per l'ardidesa i l'heroisme dels «voladitos» de paper, de la canalla de los barrios. Els francotiradors i les dones els empaiten fins als ajorts de Madrid. La Guàrdia Reial, la brillant i «bizarras» formació dels fills de nobles, ha estat batuda, desorganitzada, i ha fugit davant els fills del poble, dels homes de la casa de vecindad. La Milícia Nacional ha vençut.

El poble, amb el seu sa instint polític, es llança a assaltar les cases dels caps de la reacció, dels aristòcrates, dels nobles, dels nobles. Els soldats estrangers comandats pel duc d'Angulema, per a restaurar Ferran VII en el tron de rei absolut.

Sobre els carrers quedaren quaranta morts i més de 500 ferits. Al cap de quaranta-vuit hores Madrid restava novament en calma. Les Corts podien tornar a reunir-se. El poble les havia alliberades de la «mancha» de la Guàrdia Reial.

Catzenren els cent mil fills de Sant Lluís, els soldats estrangers comandats pel duc d'Angulema, per a restaurar Ferran VII en el tron de rei absolut.

D'altra manera, el poble no ho hauria pas permès.

Ara ja anys d'aquesta lluita. Pocs dies abans del 19 de juliol del 1936, Madrid havia també celebrat aquest aniversari glorios de la seva història de vila lliure.

Aquesta vegada el petar de les canonades potser farà oblidar la data i la gesta. Però els nits, arribats de tots els racons de la Península, d'aquells milicians que abans derrotar les hordes aristocràtiques, avancen victoriosament per la Sierra i per l'Alicarria, retent així el més bell homenatge als herois del juliol del 1822.

A més d'un segle de distància, la Milícia Nacional ha ressuscitat. I continua vençent.

Un quilòmetre d'avanç a Las Rozas

Madrid, 18. — Diu un cronista de guerra que també per la part de Las Rozas avança aproximadament un quilòmetre, a l'entrada del poble. Ara hem batut una carretera important per a l'enemic.

L'operació s'efectuà fa uns tres dies.

Dilluns serà ofrenat a S. E. el President de Catalunya el bust-retrat que li ha fet l'escultor Victor Moré i que ha estat adquirit per subscripció entre els soldats que procedeixen de la Divisió Macià-Companyans

Dilluns, al migdia, arribarà del front el detall membre de «S. E. R. E. C.», Baldomer Xifré, juntament amb una representació de soldats de l'Exèrcit Popular Regular, procedents de la dissolució Divisió Macià-Companyans, els quals vindran un moment a assistir a la inauguració del bust-retrat que li ha fet l'escultor Victor Moré i que ha estat adquirit per subscripció els Joves d'E. R. de C. que es troben complint amb el seu deure al front de combat.

Acompanyaran aquesta genuina representació dels nostres combatents que, d'aquesta emotiva manera, volen testimoniar la seva adhesió i afecte al President de Catalunya, Miquel Guinart, president de la Federació Comarcal de Barcelona-Ciutat; Albert Aris, conseller del nostre Ajuntament i Joan Fernández Castanyer, president del Casal d'Esquerra Francesc Macià.

Una vegada feta l'ofrena a S. E., els combatents assistiran una moment a la Conferència Ampliada de les J. E. R. E. C. i immediatament retornaran al front.

El que és el Pavelló d'Espanya a l'Exposició Internacional de París

No es tracta pas d'un edifici de línies rígides, pesades, immutables. No, ben al contrari. L'arquitecte que té cura de la seva creació, ha pensat en els moments de treball d'activitats trencades, de dinamisme fora del normal que travessa Espanya en crear un conjunt harmònic adient a les circumstàncies.

El pavelló espanyol de l'Exposició de París no té pas, tampoc, aquelles línies clàssiques de la rica construcció civico-religiosa de temps passats, de la qual trobem notables exemplars repartits un xic a bona part del país.

L'edifici bastit per Espanya en aquest concert de mundials activitats diverses aplegat a la capital francesa, ens recorda la construcció d'un segell d'una empremta inconfusible, de l'estatge senyorial de les grans viles d'Andalusia. Tot gira entorn del clàssic espai de Còrdo, de Sevilla, de Granada. És la peça principal de la construcció. En aquest espai està previst el desenvolupament de diversos actes i festivals, és clar, reflectint la vida, el sentir, sobre les activitats industrials típiques de diversos llocs d'Espanya.

Al pavelló d'Espanya hi ha instal·lada una sala especial de projeccions cinematogràfiques, en la qual hom passarà films d'actualitats espanyoles o bé documental sobre molts tan diversos i del màxim interès que Espanya pot, formar als visitants de la instal·lació que ens ocupa.

Alguns representacions del teatre clàssic espanyol seran també donades al pavelló pel notable conjunt escènic constituït per elements estudiantils. Davant del pavelló ha estat erigida una escultura de dos metres d'alçada, obra d'Alberto, i a l'altra banda de l'entrada hi ha l'obra de González «Maternitat».

Al portic que ocupa la meitat de la planta baixa hi ha, a la banda dreta, la gran pintura mural produïda per Picasso. És a remarcar que el famós artista ha executat aquest treball usant tan sols el blanc i el negre. Al mig d'aquest portic hi ha instal·lada una gran broiladora de mercuri, com per a demostrar l'abundància d'aquest estrany producte de Natura al sol espanyol, tan cobejat en els moments actuals.

A la banda esquerra hi ha disposat en vitrines un aplec de llibres i impresos, els quals no tan sols es refereixen a propaganda del moment, no tan sols reflecteixen el bategar del poble espanyol en aquesta sagrant lluita que sosté contra el feixisme internacional.

L'homenatge a GUIMERA

La Comissió d'entitats que es reuneixen abans d'ahir a Jovenut «Patria Nova», han visitat el diputat al Parlament de Catalunya i comissari de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, doctor Joan Soler (Pla, el qual assistí els darrers moments de la vida d'Angel Guimerà i presidí amb altres patriotes l'acte de l'enterrament de l'autor de «Terra Baixa», perquè assistís el vinent diumenge a l'ofrena d'unces flors al lloc on reposen les despulles mortal del poeta del poble, invitació que amb entusiasme ha acceptat l'ex-president de la «Unió Catalanista» i «Pare dels Voluntaris de la Gran Guerra».

La «Unió Catalanista», entitat de la qual fou president Angel Guimerà, assistirà el vinent diumenge, dia 18, a dos quarts d'onze del matí a portar unces flors a la tomba del poeta enyorat, la qual es troba instal·lada a l'Agrupació Segona de la Via de Sant Josep, al Fossar Nou de Montjuïc.

NI RECELS NI SEGONES INTENCIONS

L'acolliment que Catalunya ha donat als milers de refugiats, que avui ja es compleixen per centenars de territoris ocupats pel feixisme, han trobat a casa nostra un recer amable i generós, no ha estat potser remarcat com calia. No ho diem en cap to de vanagloria, puix que creiem que era i és el nostre deure de donar acolliment als nostres germans d'altres terres que han vist les seves llares convertides en runes per obra de la barbàrie dels mercenaris de Franco. Però si que potser és arribada l'hora, davant de certes campanyes sistemàtiques contra Catalunya, de posar en relleu el que Catalunya ha fet per la guerra que és més, molt més, d'allò que ens adjudiquen els nostres detractors.

Catalunya ofereix aquests dies milers i milers dels seus fills per a la guerra contra el feixisme, mentre alguns dels «refugiats», minyons joves, en plena formació física, esmercen les seves energies en una fraseologia ultrarevolucionària i comenten despectivament el nostre propi ajut. No hi ha en les nostres paraules la més petita ombra de zovimisme. Ni recels, ni segones intencions. Però creiem que a la guerra hem d'aportar-hi tots el nostre esforç, refugiats i no refugiats. No n'hi ha prou d'ésser un refugiut i pronunciar soflames contra el Govern. Cal dur a terme una labor de desarmament i utilitzar al front o per a treballs de fortificació tots els elements aptes per a la guerra. Cal també perseguir els emboscats d'alluvi. Un boté de mostra. Fa algunes setmanes, en una important població catalana arribà un contingent de refugiats. Als pocs dies, dos d'aquests refugiats, compresos en les lletres demanades pel Govern de la República, foren «designats» consellers municipals de la vila. I mentre els minyons de la localitat sortien cap a les casernes, els dos consellers municipals seguien «governant» la població.

Per avui, res més.

Les Jovenutls d'Esquerra Republicana - Estat Català celebraran, demà, la Primera Conferència Ampliada

Demà començaran les tasques de la Conferència Ampliada de les Jovenutls d'Esquerra Republicana «Estat Català», les quals seguiran diumenge. Aquesta Conferència té una gran importància, no sols perquè té lloc en temps de guerra, sinó també perquè hi seran estudiats, debatuts i resolts diversos punts de vista de l'organització de jovenut del gran partit de la democràcia catalana. Si donem un cop d'ull per damunt de l'ordre del dia, podem advertir la significació i l'interès dels diversos problemes que se'n tractaran: a disculsió i examen de les representacions catalanes de la Democràcia i de la República que va enarborar Franco cosa Macià i que ha estat la norma del President Companys en la seva abnegada i patriòtica actuació.

Els rifenys de Franco, han ultratjat les dones casades i solteres de Vitoria

Quan els rifenys que Franco va portar a Espanya per defensar ca Dios, a la Patria y al Fasismo, varon arribar a Vitoria, es varen dedicar tot seguit al saqueig i a satisfir els seus bestials instints luxuriosos. Mares, solteres... a cançons foren les dones violades i ultratjades per les hienes rifenys.

Ara, al cap d'uns mesos, onze dones han llurats al món el producte del crim consentit per un poble i unes autoritats que es duen espanyols i catòlics, apostoliques romanes, 11 dones han desalluat als Hospitalis de la ciutat, infants negres, testimoni de qui va realitzar el crim, i resten encara més de cinquanta noies solteres i casades que seran marcs d'un moment a l'altre, com a conseqüència també de les ràtzies mores a la tranquil·la ciutat euscarra.

Més crims encara a l'haver de Franco, Mola, Cabanellas, Quiroga de Llano i companyia.

També han d'incorporar-se a files els mobilitzats de guerra

Per ordre de la Superioritat es comunica que hauran d'incorporar-se a files immediatament tots els individus compresos en les lletres del 1932 al 1936, estiguin o no en possessió d'alguna mena de mobilització per l'armada o en la fabricació de material de guerra, significatius de la qual la policia d'empediment no haurà d'essor motiu per a la manca d'incorporació mentre tant no sigui resolt l'expedient d'una manera definitiva.

(«Diari Oficial», núm. 187)

AVANTGUARDIA DEL FRONT D'ARAGO

"La novia del viento"

(Del nostre enviat especial.)

Des d'Herrera fins a Sástago, Puendoleros, Almonacid de la Cuba, Belchite i Quinto, les armes del poble i de la independència nacional s'agiten en allau de foc inextingible contra l'enemic. Aquest és el sector conegut per la denominació del Sector del Sud-Est. El corrent del riu queda a la dreta de Quinto. Discorre entre arbrades i boscatges. A l'esquerra s'estenen, no sempre en línia recta, els límits del flux i reflux dels combats. Tres poderosos punys de cos d'exèrcit avancen galopant dintre del terreny enemic, incessantment. Un puny descarrega la seva colera justiciera sobre les posicions enemigues del camp de Sarinyena, veu de Belchite, Almonacid de la Cuba i Belchite. El mateix succeïx al nord, l'altre, sobre Quinto. Domina aquest tercer puny la carretera general de Saragossa a Castelló i el seu enllaç amb la de Barcelona.

Belchite especialment és blanc de la furia combativa dels nostres soldats. A finals de setembre s'arribà al combat als seus mateixos carrers. L'estació del ferrocarril obligà al nostre poder. S'han desenvolupat al nord de Belchite durs combats. Els facciosos saben que si el 1809 els exèrcits del general Souche pogueren arribar fins a les portes de Saragossa per a assetjar-la i apoderar-se d'ella fou perquè en aquella ocasió els guerrillers de la Independència foren derrotats després d'una lluita heroica a Belchite. Per això tots els camins, tots els requisits per on pugues lluitar-se en el seu avanç les tropes de la República, estan ben ben guardats i ben fortificats. El mateix succeïx al nord i al camp. Els turons d'aquestes línies són fortalses inexpugnables. Alguns vomiten foc des de les seves profundes entranyes que no aconseguen emmudir, ni ho aconseguiran mai, els canoneigs constants de les bateries enemigues i també els constants bombardeigs de l'aviació italiana i alemanya. L'any de guerra en curs, quan s'ha acabat en aquestes línies escassos activitats, els soldats no han perdut el temps. No s'han llançat a l'ociositat. Han aixecat en alguns punts i han cavat en el més profund de la terra i dels turons les fortificacions magnífiques a prova de tota acció destructora, de les armes més temibles de la guerra. L'aním cobrat seguretat i la confiança davant d'aquests treballs realitzats per l'Exèrcit del Poble. El no passar a la instantània d'aquesta cosa que s'ha complert. Per aquí és impossible que passi ningú contra la voluntat dels nostres soldats. No passaran per Mont Lobo, trepidant en el seu impetuós vomitar de foc. No passaran per altres punys que una elemental discreció impedeix anomenar.

En canvi les tropes republicanes passen, i d'una manera gradual i sistemàtica compleixen els ordres del comandament, i cobren els objectius que aquest assenyalava, cada dia. Aquest és el sector més nerviós i dinàmic dels fronts d'Aragó. El puny de ferro de la nostra acció ofensiva ve descarregant la seva força enorme contra una muntanya. És un plaer no molt ample al centre del qual s'eleva al cel com una immensa piràmide, un pic altíssim. Tota aquesta muntanya, punt de referència entre les terres de Belchite, Almonacid de la Cuba i Belchite, té a la seva cim d'aquestes poblacions, és famosa a tota la comarca. La seva fama ha crescut. A l'ordre del dia dels comunicats oficials ha estat repetidament esmentada.

«La novia del viento». La novia del vent, nom poètic i literari, s'ha convertit en matís de la metralla. Sobre aquest mont, als seus vessants i a les seves giragonses, es venen desenvolupant contínues accions ofensives de les nostres forces. Al plaer hi havia una casa, la qual, tret a trets, desferen els nostres brans artillers fins a deixar-la convertida en runes per al bes del cerç dur i violent que galopa incansablement sobre les serres i les valls d'Aragó. S'acabà d'ensorrar l'edifici després d'un violent canoneig que acabà a última hora de la jornada. Els soldats que presencien aquell atac artiller apaudien els seus companys que tenien a la seva cim els canons. Havia estat una demostració de precisió i de tir sistemàtic en què ni una sola vegada no es malgastà un projectil. L'enemic tenia emplaçats a la casa les seves bateries que hostilitzaven sense descans les nostres posicions. Les bateries faccioses de «La novia del viento» havien arribat a destruir el plaer de la Cuba i Belchite, i a provocar als nostres soldats. Per fi la nostra artilleria havia fet emmudir la contrària i havia trencat en mil trossos la casa on es trobaven.

Però al dia següent, en fer-se de dia, la corpora s'apoderà dels ànims dels nostres lluitadors. Com si fos obra del diable, la casa, durant la nit, s'havia aixecat sobre les seves runes. Una casa idèntica a la destruïda la tarda anterior, sobre el plaer de la Cuba i Belchite, havia estat reconstruïda punt que en jornades anterior, tornaven a lluitar els seus focs les bateries enemigues. Les nostres tropes tornaren a bramar amb una furia inigual-

BATISTA Als fronts del Centre actua, ahir, una nova promoció de pilots

empra els mateixos procediments de Mussolini i Hitler

Un «Pla de tres anys» que després no podrà complir

La primera part, que haurà d'esser sotmesa al Congrés, es referirà exclusivament a la indústria del sucre. S'ha nomenat ja una Comissió composta de diputats i membres del gabinet, amb representants dels plantadors de sucre. La Comissió haurà acabat a última de juliol la redacció del projecte de llei de reorganització de la indústria sucra.

Als cercles militars s'allirma que el programa estarà completat abans d'acabar l'any. L'única opció posada del potent partit menocuat, junt amb el partit radical, revocant-hi cuba que dirigeix Grau Sanmartín. Ambdós partits consideren el programa com a irrealitzable i a més veuen en ell un estratagema de Batista per a consolidar el seu poder amb promeses que no complirà.

Una altra de les dificultats que podrien paralitzar durant un cert temps aquest programa és l'actitud del Congrés.

El programa de Batista, per tant, troba serioses oposicions, malgrat l'ajut directe que rep per part de l'alta burgesia cubana.

La prova d'això —ha afegit el senyor Hidalgo de Cisneros— és que dos d'aquests pilots, durant un combat amb l'aviació rebel, sortiren de persecució d'un Heinkel enemic, el qual, per tal de veure's lliure dels atacs dels nostres avions, hagué d'intermar-se en territori portuguès.

Les nostres avions, en donar-se compte d'això i davant la temença que els manqués gasolina, retornaren novament vers el centre d'Espanya i prengueren terra a les seves bases, sense cap novetat.

La conversa recalcava després sobre les activitats de la nostra Aviació i polítiques de defensa.

El senyor Hidalgo digué que per a ell no era un secret el que representava l'actuació dels aparells de bombardig i pot afirmar-se que l'aviació d'alt en aquesta ofensiva ha desenvol·llat una activitat extraordinària com no s'havia conegut fins ara.

Estic segur —digué— que la intenció dels nostres aparells de bombardig ha vingut a demostrar a una manera gran l'enemic.

Els periodistes s'acomodaren al senyor Hidalgo de Cisneros i li donaren l'homenatge del seu ascens.